

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa "M." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.
przeciwko Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Usług Turystycznych Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 maja 2013 r.,
zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 listopada 2012 r.,

oddala zażalenie; zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3.200 zł (trzy tysiące dwieście) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny 1) odrzucił zażalenie powódki M. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. na postanowienie tego Sądu częściowo uwzględniające wniosek o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej.; 2) odrzucił skargę kasacyjną powódki w sprawie przeciwko Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Usług Turystycznych spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy powódki wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, że na postanowienia sądów niższej instancji w przedmiocie zwolnienia od opłaty od skargi kasacyjnej nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.). Jednak takie postanowienie może zostać skontrolowane pośrednio, w ramach rozpoznania zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną wskutek nieuiszczenia należnej opłaty, jeżeli w zażaleniu zostanie sformułowany wniosek na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Niemniej jednak brak jest podstaw, wbrew poglądom żalącej, że Sąd Apelacyjny naruszył art. 233 k.p.c. w zw. z art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 90 poz. 594 ze zm.) oraz art. 357 § 2 k.p.c. w zw. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Wyraził trafny pogląd, że koszty dochodzenia przed sądem roszczeń związanych z prowadzoną działalnością stanowią koszty, które strona musi uwzględniać w racjonalnym planowaniu swoich wydatków. Należy przypomnieć, że zwolnienie od opłaty sądowej ma charakter wyjątkowy.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.